

Spoštovani kristjani in vsi ljudje dobre volje!

V bolnišnici smo zato, da bi Vam pomagali. Če se želite pogovarjati o strahu, skrbeh in vprašanjih, ki so Vas doletela, predvsem pa o sprejemanju trpljenja v luči vere, smo vam vedno na voljo 041/613-378. Seveda lahko v času zdravljenja prejmete tudi zakramente.

Na vas in vse, ki vas spremljajo kličemo Božji blagoslov in Marijino varstvo. Obljubljamo vam molitev in spomin pri sveti maši. Mir in dobro!

Vaši bolnišnični duhovniki

Misel ob začetku meseca

Pred nami je mesec januar, ki je veljal za dolg mesec... to je še posebej veljalo takrat ko so bile hude zime in ljudje so ob večerih prebirali knjige, prepevali, se pogovarjali ob delu ,pa tudi so našli čas za molitev. Molitev, jim je krajšala dolge zimske večere. Kaj pa današnji časi...? .Vsi hitimo...v neznanu, ne najdemo čas drug za drugega, kaj šele za Boga. V mnogih družina ni več prostora za Boga. Pridejo pa preizkušnje in bolezni ko se čas ustavi, takrat objokujemo nad starimi časi. Dajmo, pokličimo Boga v svojo sredo. Naj bo središče našega življenja.

p. Rufin

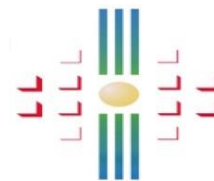
Izdala: Bolniška župnija, Trubarjeva cesta 80, 1000 Ljubljana

Dežurna številka: 041/613-378

Odgovarja: p. Vladimir Rufin Predikaka, kpl.

Sliki vir: Prva stran (Aleteia), druga stran (Primož Kumin).

IBAN SI56 0201 0026 2266 432



Beseda Tolažbe

Glas bolniške župnije

Januar 2021

SVETI TRIJE KRALJI



V bogoslužju imenujemo praznik Treh kraljev tudi Gospodovo razglašenje. Velja za enega najstarejših praznikov v Cerkvi.

Njegova zgodba nam je znana. Ob času Jezusovega rojstva se je na Vzhodu prikazala čudovita zvezda. Modri - tako jim pravi evangelij, so bili učeni možje odličnega rodi, ki so imeli pri vladarjih velik vpliv, zato jim pravimo kralji.

Razsvetljeni od milosti, nemara poučeni po Balaamovi prerokbi, ki so jo poznali tudi v Arabiji, so šli na pot in prišli v Jeruzalem.

Tam so spraševali : Kje je Novorojeni judovski kralj? Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda in smo se mu prišli poklonit. Herod in z njim vsi jeruzalemski prebivalci so se prestrašili. Verjetno se je to modrim zdelo čudno, zakaj pred Odrešenikom sveta trepečejo njegovi rojaki. Herod je sklical velike duhovnike in pismouke in ti so mu povedali, da se mora po prerokovem zapisu novi kralj roditi v Betlehemu. Toda nihče od njih se ni zganil, da bi šel v Betlehem. Tedaj je Herod poslal modre kot nekakšne skrivne policiste, naj gredo v Betlehem, vse poizvedo in mu pridejo poročat, da se mu bo šel tudi on poklonit. Ko so odšli proti dve uri oddaljenemu Betlehemu, se jim je spet prikazala zvezda, da jih poplača za njihovo vero. Vodila jih je in obstala nad hišo, kjer je bilo Dete. Tam so padli predenj, ga molili in mu darovali zlata, kadila in mire. V spanju opomnjeni se niso vrnili k Herodu, temveč so po drugi poti odšli v svojo domovino. Poznejša legenda dodaja, da je bilo kraljem ime Gašper, Melhior in Baltazar, da so živeli še kakšnih trideset let v svoji domovini, da je prišel v tiste kraje apostol Tomaž, jim vse povedal o Kristusovem trpljenju in jih krstil. Njihove zemeljske ostanke so prenesli najprej v Carigrad, od tod v Milano, v 12.stoletju pa v Köln, kamor so tudi naši predniki radi romali.

(povzeto: Oznanila - župnije Ljubljana - Polje) br. Jože Strojnik, Olimje

Nasprotje strahu je vera



Skozi celotno zgodovino smo podvrženi raznim epidemijam in na te epidemije se je človeštvo odzivalo na zelo podoben način. Bolni ljudje so bili izolirani, drugi so se zatekali k zdravnikom po pomoč in preventivo, tretji so se posvečali molitvi in kesanju. Vsem pa je bilo skupno to, da niso poznali

izvora te bolezni s katero so se srečevali, kar je pomenilo, da so živeli v strahu. Vsak izmed nas ima v svojem življenju določene strahove. Strahovom, kot so strah pred višino, pajki, ... lahko dodamo še strah pred virusom, ki danes pomembno vpliva na našo družbo, ter prinaša nemir v naša srca in naša življenja.

Ob vseh teh strahovih se lahko opravičeno vprašamo: *Kje je Bog?* V strahu doživljamo da smo sami, da je ogroženo naše življenje, ugled, ... Ko nas je strah lahko izberemo dve možnosti. Ali se bomo s strahom pogovarjali in mu pustili, da prevzame naše življenje, ali pa se bomo obrnili k Bogu in njega izbrali za svojega sogovornika? Krščanska vera je v času korone še kako prisotna v našem vsakdanu, ker temelji na veri v Jezusa Kristusa. Pavel je v 1kor 3,11 zapisal: *Drugega temelja namreč nihče ne more položiti namesto tistega, ki je že položen, in ta je Jezus Kristus.* Ta Jezus je pot, resnica in življenje. Ko nam to postane jasno, bomo tudi naše življenje uravnavali po njegovih navodilih in zgledu. Temu Jezusovemu zgledu je v zgodovini sledilo veliko mož in žena, ki so se v času epidemij odločali pomagati ljudem po svojih zmožnostih. Omenimo lahko mnoge npr. sv. Maksimiljan Kolbe, bl. Alojzi Grozde, Luter, Trubar, ... Ti ljudje se niso pustili strahu za svoje življenje, temveč so tvegali svoje življenje za rešitev mnogih bolnikov. Tako se še danes na začetku leta 2021 mnogo junakov bori za dobrobit sočloveka. Vsem tem angelom velja posebna zahvala za neizmerno pomoč in spremstvo vseh bolnikov v prejšnjem letu. Želim vam, da naj vas še naprej na vsakem koraku spremlja, čuva, blagoslavlja in vodi Božja ljubeča roka, da boste tudi v tem letu še naprej v blagoslov vsem nam!

Za to vam izrekamo iskreni hvala.

Primož Kumin

Obisk svete maše med zdravljenjem je vrhunska terapija

Delo z otroki na Pediatrični kliniki mi je vedno predstavljal velik izziv. V teh časih, katerim smo priče pa toliko bolj. December je bil vedno vesel mesec, poln pričakovanja. Pričakujemo prihod našega » Odrešenika. Obiščejo nas dobri možje. Tudi letos je bilo tako, vendar v srcih otrok je bilo čutiti nekaj drugega. Darila so bili, ni pa bilo pravega stika, objema, pogovora. Zdravstveno osebje se trudi, razloži otroku, mu prinese telefon ali mobilni, da pokliče domov, pa zopet je druženje in pogovor preko ekrana ali samo slišan glas.

Tišina, ki jo doživljamo v teh časih- Corona časih je poseben izziv. Vzpodbudne besede, objem in stisk plišaste igrače, navzočnost osebja ob postelji, posebno zvečer- to so dobra »zdravila«, da se otrok umiri in lepo zaspi. Veliko otrok pred spanjem moli in kako lepo je slišati, ko si zaželi, da skupaj zmolimo » Sveti Angel varuh moj.« pod blazino položim svetinjico Marije, da ga čuva in bdi nad njim. Vse to je terapevtsko. Hvaležna sem za take trenutke. Večkrat otroci omenijo, da bi šli do kapele v UKC, da se tam malo umirijo. Koliko vere je v teh naših bolnikih. Na ta način premagajo strah, stisko, negativne misli. Ko se sprehodimo do tja upočasnimo bitje srca, se med potjo sprostimo, nasmehnemo, potolažimo. Obisk svete maše med zdravljenjem je vrhunska terapija. Na oddelku imamo male in malo večje otroke- birmance. Omenim jim Svetega Duha- našega tolažnika, da se mu priporočijo, da jih vodi skozi bolezen. Veliko lažje jim je, to mi povedo, ko že zaključijo zdravljenje pri nas, vendar stiki med nami še ostanejo.

Z nekaterimi stiki še kar trajajo. Lepo jih je slišati, ko povedo, kaj so prijetnega doživeli med zdravljenjem. Narediti otrokom križ na čelu pred spanjem, pred posegom, ob stiski, to so nepozabni trenutki.

Hvala ti Jezus, za to milost, za dar vere, za mir, ki nam ga daješ.

Všeč mi je misel sv. matere Terezije :

»Sad tišine je molitev,

Sad molitve je vera,

Sad vere pa je ljubezen,

Sad ljubezni pa je služenje,

Sad služenja je mir.«

(Medicinska sestra Irena)